

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/215/2019
Identifikačné číslo spisu:	1115217964
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1115217964.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T. Q. M. F., R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v K., J. XX, zastúpenej JUDr. Tomášom Balážikom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Šamorínska 10, proti žalovanému Ministerstvu životného prostredia SR, so sídlom v Bratislave, Ľ. Štúra 1, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 20Cpr/3/2015 o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2019 sp. zn. 4CoPr/1/2018/, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 5. októbra 2017 č. k. 20Cpr 3/2015-96 zamietol žalobu žalobkyne v časti, ktorou sa proti žalovanému domáhala určenia, že jednostranné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 18. mája 2015 je neplatné a že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne naďalej trvá bez skúšobnej doby, uloženia povinnosti žalovanému žalobkyňu naďalej zamestnávať, platiť mzdu a vyplatiť ušlú mzdu s príslušenstvom vo výške priemerného platu s úrokmi z omeškania za každý mesiac odo dňa, kedy jej bude riadne prideľovať prácu. Konanie v časti uloženia povinnosti zaplatiť jej ujmu za spoločenské poškodenie vo výške 100 000 eur zastavil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po právnej stránke aplikoval §4 ods. 1, 2, 3 a 5, § 27 ods. 1, 3, § 32 ods. 1 písm. g), § 37 ods. 4, § 46 ods. 1, § 56, § 120, § 121 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, § 72 ods. 1 Zákonníka práce a § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 20. marca 2019 sp. zn. 4CoPr/1/2018 potvrdil rozsudok okresného súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti; v napadnutých častiach týkajúcich sa zastavenia konania o nároku na zaplatenie 100 000 eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na správny právny záver súdu prvej

inštancie, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej dobe je v zmysle § 28 ods. 1, 3 zák. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v spojení s § 46 ods. 1 písm. d) uvedeného zákona, s § 72 ods. 1 Zákonníka práce v kontexte s § 120 zákona o štátnej službe zákonné, nakoľko uvedené právne normy skončenie štátnozamestnaneckého pomeru takýto spôsob skončenia štátnozamestnaneckého pomeru právne umožňujú. Uvedený právny názor nerozporovala ani žalobkyňa, keď jej odvolacia argumentácia spočíva v tom, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej dobe nie je platné vtedy, ak dôvod na jeho skončenie v skúšobnej dobe neexistoval. Z dikcie § 72 ods. 1 Zákonníka práce nepochybne vyplýva možnosť skončiť pracovný pomer (a tým aj štátnozamestnanecký) v skúšobnej dobe z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu, na základe ktorej dikcie oprávnenie všeobecného súdu preskúmať existenciu akéhokoľvek dôvodu žalovaného na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou v skúšobnej dobe nie je dané. Príslušné zákonné ustanovenie iný výklad ako aplikovaný súdom prvej inštancie, podľa ktorého ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej dobe aj bez existencie relevantného dôvodu na takéto skončenie, nepripúšťa. Krajský súd vyhodnotil všetky odvolacie námietky žalobkyne voči rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru za nedôvodné. V časti týkajúcej sa nároku na náhradu za spoločenské uplatnenie žalobkyne vo výške 100 000 eur z dôvodu úplnej absencie odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. Jeho rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné, čím súd porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces, keďže jej odňal možnosť náležitej obrany proti argumentom súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 391 ods. 1 v spojení s § 392 ods. 3 C. s. p.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej len „dovolateľka“). Prípustnosť dovolania odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený procesný nedostatok videla v procese dokazovania, keď súd odmietol vypočuť ňou navrhnutých svedkov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku 1. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. K podanému dovolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) žalobkyňa zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C. s. p.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.).

9. V danom prípade dovolateľka uplatnila prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) C. s. p., sú a/ zásah

súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Podľa dovolateľky procesná vada konania uvedená v § 420 písm. f/ C. s. p. mala spočívať v nedostatku v procese dokazovania (nevypočutím ňou navrhnutých svedkov), čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces.

12. S poukazom na uvedenú námietku dovolací súd pripomína, že v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky týkajúce sa nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosti hodnotenia vykonaného dokazovania. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie vykonaného dôkazu. Treba zdôrazniť, že konajúce súdy svoje rozhodnutie nevykonať výsluch žalobkyňou navrhnutých svedkov, náležitým spôsobom odôvodnili. Aj podľa dovolacieho súdu žalobkyňou navrhnuté dokazovanie treba považovať za nadbytočné, keďže v prípade skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v skúšobnej dobe súd neskúma dôvod jeho skončenia, resp. motívy jeho skončenia. Zákoník práce v takomto prípade skončenia pracovného (štátnozamestnaneckého) pomeru výslovne ustanovuje, že v zrušovacom prejave nemusí byť uvedený žiadny dôvod. Žalobkyňa preto neopodstatnene namietala, že odvolací súd sa nevykonaním ňou navrhnutého dôkazu dopustil nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho jej uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade vyššie uvedeného dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f/ C. s. p. prípustné a preto ho podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

15. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.